

207. Vierde Oirschots dictee (auteur: Nicoline van Tiggelen)

Een muisje met een apenstaartje

Een privéziekenhuis in Groot-Brittannië biedt sinds oktober bijstand aan mensen die verslaafd zijn aan sms'en en surfen op het internet. Traditioneel waren dergelijke klinieken bestemd voor dronkenlappen en cocaïnesnuivers. De digitale revolutie bezorgt ons nu ook nieuwe verslavende middelen, zoals lawaaiige computerspelletjes en chatboxen. Met alle gevolgen van dien.

In ons land lijden naar schatting 66.000 internetabonnees aan deze nieuwe verslaving. Sommigen gaan naar internetcafés om grenzeloos te discussiëren, muziek te downloaden of pornosites te bekijken. Een probleemgebruiker besteedt ten minste zestien uur per week aan onlineverbindingen.

Psychologen vergoelijken het extraordinaire gebruik door te stellen dat het een ideaal medium is voor bangeriken die moeilijk contact kunnen maken. De anonieme context geeft hun een gevoel van veiligheid en vrijheid.

Wat gebeurt er precies bij verslaafden? De gevoelens die het internet bij hen teweegbrengt variëren van irritatie tot agressie. Sommigen zijn de controle over hun tijd faliekant kwijtgeraakt en voelen zich enigszins apathisch of gestrest. Daardoor veronachtzamen ze hun studie of disfunctioneren ze op hun werk.

Ten slotte rijst de vraag welke grootte deze verslaving zal aannemen. Onze maatschappij wordt nog niet overstelpt met hartenkreten. Bovendien zijn er officieel nog geen adequate therapieën. Hopelijk is het maar een tijdelijk verschijnsel en kunnen we over een paar jaar een parallel trekken met de inmiddels weggeëbde aandacht voor 06-verslaafden.